

Van illusie naar verlichting

Michael J. Roads

VAN ILLUSIE
NAAR
VERLICHTING

MICHAEL J. ROADS

Hajefa
uitgeverij

Copyright © 2017 by Michael J. Roads
All rights reserved.
Oorspronkelijke titel: *From Illusion to Enlightenment*
Gepubliceerd door:
Six Degrees Publishing Group, Portland, USA

Copyright © april 2019, Uitgeverij Hajefa, Zoetermeer, www.hajefa.nl
Alle rechten voorbehouden.

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand of openbaar gemaakt, in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch, door fotokopieën, opnamen, of op enige andere manier, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Vertaling: Jeanine Landheer
Omslagontwerp: Peter Saarloos, naar het oorspronkelijke ontwerp van de Engelstalige uitgave

ISBN: 978-94-6331-019-2
NUR: 728

Inhoud

Opdracht en eerbetoon.....	7
Woord van waardering en dank	9
Inleiding.....	11
1 De kunst van luisteren	14
2 Nieuwheid en eenvormigheid.....	23
3 Hoe het is om mens te zijn.....	30
4 Onvoorwaardelijke Liefde.....	34
5 Kennis en begrip	40
6 De kracht van vertrouwen.....	47
7 Geven en ontvangen	54
8 Timing, tijd en tijdloosheid	59
9 De kracht van woorden.....	65
10 Werk en werken	70
11 Angst en onzekerheid.....	77
12 Het Leven en Leven – de Dood en sterven	83
13 Over het huwelijk	90
14 Over relaties.....	96
15 Misdaad en straf.....	100
16 Intelligentie en het intellect.....	106
17 Mogelijkheden en waarschijnlijkheden.....	111
18 Emotionele gehechtheid – emotionele balans	116
19 Innerlijke harmonie en overgave.....	122
20 Religie en gebed	127
21 Een metafysische wereld.....	132
22 Intelligentie, wijsheid en het intellect	138
23 Over pijn en lijden.....	143
24 De evolutie van bewustzijn.....	149

25 Goed en kwaad – juist en onjuist	157
26 Universele balans.....	163
27 Een kwestie van gezondheid.....	171
28 Gedachten en emoties.....	177
29 De metafysica van de Natuur	183
30 Onverlicht en verlicht	190
Ter afsluiting	196
Spreek tot ons over de Liefde door Kahlil Gibran	197
Over Michael J. Roads	199

Opdracht en eerbetoon

Dit boek draag ik op aan Kahlil Gibran om mijn respect en bewondering voor hem te tonen. Hij werd geboren op 6 januari 1883 in Libanon en overleed in New York City op 10 april 1931, slechts enkele jaren voordat ik werd geboren. Zijn lichaam is begraven in zijn geliefde Libanon.

Geen van de vele boeken die ik gelezen heb tijdens mijn jarenlange zoektocht naar spirituele verlichting gaf me meer inspiratie dan Gibrans geweldige werk *De Profeet*. Hij voedde mijn groeiende kiem van wat komen zou. Zijn schrijfstijl, zijn flair met woorden en de schoonheid en waarheid van zijn woorden zijn me bijgebleven vanaf het eerste moment dat ik hem las... ruim veertig jaar geleden. Ik heb *De Profeet* zo vaak herlezen dat de stroom van zijn proza me blijft achtervolgen als een warm zomerbriesje dat in mijn tuin rondwaart.

Alsof zijn geschreven tekst nog niet genoeg was, heb ik ook een cd van de grote Ierse acteur wijlen Richard Harris waar ik af en toe naar luister. Begeleid door een koor geeft hij daarop met zijn suggestieve stem en zijn prachtige zangerige accent een muzikale weergave van *De Profeet*. Wees ervan verzekerd dat ik op geen enkele manier probeer zijn schrijfstijl te kopiëren of imiteren. Dat zou mij niet lukken, zelfs al zou ik dat willen! Hij is niet te imiteren. Dit boek is mijn eerbetoon met woorden aan zijn dichtertlijk genie... aan zijn onberispelijke schaduwen van woordeloze wijsheid. Ik kan mezelf bijna verliezen in mijn bewondering voor zijn diepgaande, natuurlijke vaardigheid om te inspireren en de waarheid in mij te verkondigen door de snaren van mijn hart te bespelen, waardoor hij mij in staat stelt om me te verbinden met mijn diepe zielenwijsheid op het niveau van eenheid.

Op het graf van Gibran staan de woorden: 'Ik ben springlevend net als

jij, en ik sta naast je. Sluit je ogen en kijk om je heen en dan zul je me voor je zien.'

Hoewel Gibran ongetwijfeld is verder gegaan met zijn leven en je hem niet bij zijn graf zult vinden, wil hij zeggen dat we de mensen die zijn overgegaan niet in de dood moeten zoeken, maar juist in het leven. Alles is mogelijk binnen het spirituele raamwerk van een open hart en geest.

Woord van waardering en dank

Ik vind het altijd fijn om mijn waardering en dankbaarheid uit te spreken naar de mensen die mijn boeken larderen met de gouden glans van hun talenten.

Boven aan de lijst prijkt mijn dierbare echtgenote Carolyn. Zij is mijn belangrijkste criticus en gelukkig ook mijn grootste fan. Zij is de eerste die mijn boeken leest, dus ook de eerste die mijn fouten met woorden of onduidelijkheden tegenkomt. Ik ben er vaak trots op dat ik in staat ben om een poëtische zin te creëren, of een paragraaf waarin ik een ingewikkeld onderwerp super helder beschrijf. Daarom voel ik me deemoedig wanneer ze voorstelt om enkele woorden te veranderen, waardoor de structuur van wat ik probeerde te schrijven aanzienlijk verbetert. En dat doet ze constant wanneer ze mijn nieuwe manuscripten voor de eerste maal leest. Dus, schat, dank je daarvoor en voor de talloze andere redenen waarom ik dagelijks zo blij ben met jou in mijn leven.

Mijn oprechte dank gaat ook uit naar Brian en Theresa Longhurst, omdat zij zo goed in staat zijn om mijn Engels op een waardevolle manier te redigeren. Brian stelt voor bepaalde woorden weg te laten en te vervangen, net zoals een schaakmeester stukken verplaatst en verwijdert op een schaakbord. En Theresa is een meester in grammatica en interpunctie. Ze voegt dubbele punten, puntkomma's, apostrofs, komma's, spaties, punten en meer toe waar ze horen te staan – of verwijdert ze juist in het geval ze er niet horen.

Mijn oprechte dankbaarheid gaat ook naar de heerlijke, behulpzame, attente, begripvolle, vriendelijke en hoffelijke Denise van Six Degrees Publishing. Ze is mijn uitgever en eindredacteur, en het helpt enorm dat ze plezier beleeft aan wat ik schrijf! Ook dank je wel aan mijn dochter Tracey, voor je geduld bij al die keren dat ik uit mijn werkkamer

naar boven roep: ‘Tracey, help! Ik heb een probleem met de computer!’
Elke keer lost ze het probleem behulpzaam en feilloos op.

Aan de steeds groeiende schare intelligente lezers die mijn boeken lezen en innerlijk groeien: bedankt. Jullie zijn de reden waarom ik schrijf. Dat jullie tot volle bloei mogen komen en mijn boeken blijven kopen en lezen!

En alle mensen die zowel ware vrienden als belangrijke katalysatoren zijn geweest, deze veelheid aan mensen die ik tegenkwam in deze eerste helft van mijn steeds voortgaande leven, dank ik vele malen in een groot aantal talen!

En ten slotte aan Pan en alle metafysische wezens die zo geduldig naar me glimlachen... mijn eeuwige, onvergankelijke dank.

Inleiding

Veel van mijn boeken gaan over metafysische reizen. Dit boek wijkt van dit thema af. Het gaat over verlichting, over een verlichte manier van leven, hoewel het bijzonder moeilijk is om deze ongrijpbare bewustzijnsstaat te beschrijven. Zodra ik zeg wat het is... is het dat niet! Het is een beetje alsof je een schaduw wilt vastpinnen op zonlicht. We weten wat zonlicht is en we weten wat schaduwen zijn, maar het is niet zo eenvoudig te begrijpen dat schaduwen het ons mogelijk maken om zonlicht te kennen en dat het zonlicht uiteindelijk de schaduw bepaalt. Ze lijken gescheiden, maar ze zijn één. Paradoxaal genoeg bezit licht weliswaar niet de fysieke eigenschappen om een schaduw te werpen, maar toch is het licht dat schaduwen bepaalt. Ik heb gezien dat licht ook metafysische schaduwen werpt: hoe intenser het licht, hoe dieper de metafysische schaduw is.

Ik ben een spiritueel verlicht man. Ik dénk niet dat ik spiritueel verlicht ben, ik *weet* het. Dit boek komt voort uit de steeds terugkerende vraag: 'Heb je een boek over je leringen?' En nee, dat had ik nog niet! Het was ook niet iets wat ik wilde... met name omdat woorden misleidend zijn. We hebben bijvoorbeeld de gangbare term 'ontwaakt'. Veel mensen die beweren dat ze ontwaakt zijn leven nog vast ingebed in de illusie. Ik kan er alleen maar van uitgaan dat deze term 'ontwaakt' op een of andere manier de term 'bewust' vervangt of aanvult; dat het gaat om iemands bewustzijn van zijn of haar spiritualiteit, en bewustzijn van het gegeven dat hoe we het leven normaal gesproken waarnemen en ervaren allemaal illusie is. Hoewel de 'wakkere' perceptie van het leven zeker waardevol is, is deze ver verwijderd van een staat van spirituele verlichting... als er überhaupt iets ver van verwijderd is... wat niet het geval is! Begrijp je wat ik bedoel? Zodra ik ga schrijven over wat spirituele ver-

lichting is, of wat het niet is, raak ik verstrikt in een web van woorden. Woorden en taal zijn gemaakt voor een wereld van afgescheidenheid, voor de illusie en niet voor de holistische wereldrealiteit van verbondenheid. Wel kan ik met zekerheid zeggen dat spirituele verlichting helemaal niets te maken heeft met de persoonlijkheid. En als je gehecht bent aan welk geloof dan ook, ben je niet verlicht. Als je ruziemaakt omwille van jouw waarheid, of wanneer je de drang voelt je te bewijzen aan anderen, speel je spelletjes in de diepe schaduwen van de illusie.

Hoewel je in onze lineaire tijd een datum kunt vaststellen waarop je verlichting bereikte, is dat eigenlijk een illusie. Verlichting beperkt zich niet tot de lineaire tijd, het bevindt zich in het eeuwige moment. Verlichting is nooit in je verleden, het is in je *nu*. Net als de eeuwige bloem, gesymboliseerd door de lotus, blijft verlichting zich ontvouwen en uiteten in het moment, omdat het geen statische toestand betreft. 'Voordat ik verlicht was, hakte ik hout en droeg ik water, en nadat ik verlichting bereikte hakte ik hout en droeg ik water.' Degene die dit schreef, probeerde over te brengen dat er niets verandert... maar dat er toch wat verandert... en toch ook niet.

Wat mij betreft is een meer verlichte manier om dit te zeggen: 'Voordat ik verlicht was hakte ik hout en droeg ik water... (dat deed ik ook echt!) Nadat ik verlichting bereikte hakte ik hout en droeg ik water... en het ging moeiteloos!' (En zo was het ook). Voor mij drukt dit uit dat, terwijl er niets verandert, alles verandert.

Aangezien ik veel boeken over metafysische reizen heb geschreven wil ik verduidelijken dat je niet verlicht hoeft te zijn om metafysische reizen te maken. Evengoed is het maken van metafysische reizen geen pad naar verlichting en het was ook niet mijn pad naar verlichting. Maar het maken van metafysische reizen is en was voor mij bijna net zo natuurlijk als het maken van fysieke reizen. Mijn metafysische reizen van vóór ik verlichting bereikte waren totaal anders dan mijn huidige metafysische reizen als verlicht man.

Mijn vroegere reizen brachten me vaak naar emotionele pijn en pijnlijke confrontaties met mijn eigen onvermogen. De metafysische reizen waar ik tegenwoordig over schrijf en die in enkele van mijn boeken zijn opgenomen, zijn enorm levensverrijkend. Maar nu ik dit zeg, moet ik daarbij aanvullen dat mijn vroege reizen volledig onderdeel zijn van

mijn eigen spirituele verlichting, omdat ze de essentiële ik uitdrukten. Eenvoudig gezegd was ik dit op mijn pad als mysticus.

Zodra ik het woord 'pad' zeg dwaal ik natuurlijk weer af van de Waarheid, met woorden die in de illusie zijn gecreëerd. Want er is geen pad en het geen-pad leidt nergens heen. Anderzijds zijn wij als geen-zelf over het geen-pad onderweg naar nergens, dus dan kunnen we net zo goed een paar leuke illusies voor onderweg creëren. Oké, ik maak maar een grapje!

In dit boek belicht ik veel vraagstukken die mensen in het dagelijks leven tegenkomen. Ik deel mijn meer verlichte kijk erop en geef suggesties over hoe je deze hordes gemakkelijk kunt nemen, want het zijn obstakels die veel mensen onnodige pijn en trauma bezorgen.

Zoals altijd zet ik een hoofdletter voor elk woord dat ik krachtig wil benadrukken. Natuurlijk is er een enorm verschil tussen transformerende Verandering en het veranderen van kleding! Of de Waarheid van het Leven en een persoonlijke waarheid. Of 'ik Houd van mijn vrouw' en 'ik houd van mijn auto!'

En zo gaat dat dan. Met mijn dominante rechterhersenhelft kan ik een verhaal waarderen. Daarom heb ik alle Waarheden en inzichten die tot spirituele verlichting leiden ingebed in een eenvoudige verhaallijn. Wie weet, misschien groeien we er allemaal door, zowel in het proces van schrijven als tijdens het lezen? En worden we Een in tijdloosheid, want zoals de lezer zich verbindt met de schrijver, zo verbindt ook de schrijver zich met de lezer... mogen we ons zo allemaal verbinden met de eeuwige Waarheid.

Michael J. Roads
Queensland, Oz.

De kunst van luisteren

Je kunt jezelf niet het moment in denken. Je kunt er met denken alleen maar uit gaan. Om te luisteren moet je bewust aanwezig zijn in het moment.

Michael J. Roads

De zon werpt een bleek vroegemorgenschijnsel in het deel van de tuin waar ik doorheen loop. Ik zucht. Vandaag zou wel eens een vermoeiende dag kunnen worden. Ik verwacht een paar bezoekers die met me willen praten over de betekenis van het leven. Leven! Ik kan me de tijd nog herinneren toen mijn leven van mij was, maar met de verlichting is iets geniepigs binnengeslopen, iets wat lijkt te denken dat ik niet langer mijn eigen persoonlijke eigendom ben, maar dat ik publiek eigendom ben geworden... tenminste, het publiek dat geïnteresseerd is in de dingen die ik leer. Er is mij verzekerd dat dit belangrijke mensen zijn – wat dat ook moge betekenen – dus het was nogal bot geweest om ze te weigeren, maar ik kon tenminste de plek van ontmoeting kiezen... Mijn huis en tuin. Ik sta erom bekend dat ik geniet van mijn kostbare tijd thuis.

Mijn vrouw Carolyn en ik zijn veel onderweg, waarbij we elk jaar een groot aantal landen bezoeken en het was voor mij vrij ongewoon om met deze ontmoeting in te stemmen. Ik heb een heel fijn organiserend team, dat mij beschouwt als een behoorlijk drukbezet man. Ik vermoed dat ik dat ook ben, uitgaande van de tijd die ik besteed aan reizen en het over de hele wereld geven van vijfdaagse Intensives, het schrijven van boeken terwijl ik thuis ben en zo hier en daar een webinar ertussendoor. Toch is drukte een staat van bewustzijn en ik heb die chaos van drukte niet in me. Dus terwijl ik constant met drukte bezig ben,

ben ik vanbinnen heel ontspannen. Ondanks dat, hoop ik dat dit geen oppervlakkige mensen zijn, die vooral zichzelf belangrijk vinden, want als ze dat zijn zal deze ontmoeting waarschijnlijk snel ten einde zijn. Het is mij verzekerd dat ze dat niet zijn, dus ik besluit deze bevestiging te vertrouwen.

Er speelt een nostalgische glimlach om mijn lippen wanneer ik de ironie van mijn leven overdenk. Ik ben iemand die erg op zijn privéleven gesteld is, die op een of andere manier behoorlijk bekend is geworden. O, ik hoef daarvan niemand de schuld te geven, alleen mijzelf, en ik weet dat mij geen blaam treft. Het leven krijgt zijn zin! Ik onderwijs de wijsheid van Liefde zonder voorwaarden en daarom kies ik ervoor onvoorwaardelijk te accepteren hoe de dag zich ontvouwt. Intussen heb ik nog wat tijd voordat ze aankomen.

Bij onze waterlelievijver bekijk ik de grote rode libelles die over het wateroppervlak scheren voordat ze op een bloem neerstrijken. Over de oppervlakte scheren, mijmer ik. Dat is hoe veel mensen hun leven leven... ze scheren over de oppervlakte. Dat werkt goed voor libelles, maar niet voor mensen. Wij moeten naar de diepte duiken, en dat is mijn passie, mijn specialiteit. Ik houd ervan om het diepere mysterie van het leven te onderzoeken, niet zozeer om het te begrijpen, maar om het te ervaren. In mijn metafysische lichaam onderzoek ik het multiversum. Ik ben een bewust metafysisch reiziger geworden. De term 'bewust' gebruik ik eenvoudigweg omdat iedereen 's nachts tijdens zijn slaap in zijn astrale lichaam reist, maar verhoudingsgewijs weinigen doen dat terwijl ze zich bewust zijn van het proces.

En dan nog zijn mijn metafysische reizen anders. Ik ben wakker in mijn fysieke lichaam, ik slaap niet. Ik heb geleerd dat ik mijn fysieke lichaam net zo gemakkelijk uit kan gaan als mijn fysieke lichaam uit mijn auto kan stappen. Ik glimlach... gemakkelijker eigenlijk dan uit sommige van die moderne lage stadsauto's. Veel mensen denken dat ze hun lichaam zijn, maar dat is niet waar. Wij zijn niet ons fysieke lichaam, we zijn zelfs niet echt fysiek, wij zijn puur metafysische wezens. Ik vermoed dat de gemiddelde mens – als die al bestaat! – metafysisch ongeveer drie keer zo groot is als zijn fysieke lichaam. Als die persoon spiritueel hoogontwikkeld is kan zijn metafysische lichaam wel tien keer zo groot zijn als zijn fysieke lichaam.

Op school heb ik geleerd dat het lichaam bewustzijn bevat en tot op zekere hoogte is dat waar, maar het is niet de gehele waarheid. Het klopt beter als je zegt dat het metafysische lichaam het fysieke lichaam omvat, bevat en vult met zijn metafysische substantie. Met andere woorden, we zijn geen mensen in een lichaam, zoals bijna iedereen schijnt te geloven, maar we zijn wezens-van-buiten-het-lichaam die een ervaring hebben in het lichaam, die we leven noemen.

En wat is dan leven? De voorbijgaande ervaring die de meeste mensen van het leven hebben is slechts een vage glimp van iets véél groters. We zijn volledig uitgerust om een veel grootsere ervaring te hebben dan dat waarvan de meeste mensen op dit moment genieten, maar het leven speelt zich af in het moment... en mensen zijn maar zelden in dat buitengewone gebied van pure, bewuste creatie.

Ik werp een blik op mijn horloge. Hm... tien voor acht, bijna tijd voor mijn bezoek. Ik loop naar het huis, de buitentrap op naar de veranda. Opnieuw glimlach ik van voldoening. Lang geleden heb ik mijn zwembad omgebouwd tot visvijver en daar zie ik nu een geschrokken wateragaam het water in plonzen. Het moet er een van buitenaf zijn; die van ons zijn tam. Misschien is het een mannetje dat langskomt met een oogje op een van onze vrouwtjes-wateragamen. Deze levende vijver met zijn goudvissen, zwaarddraggers en andere vissen geeft ons zoveel meer plezier dan een enkele keer zwemmen in een steriel zwembad. We fokken ook een andere inheemse Australische hagedis: de grote oostelijke wateragaam, die we in de verschillende vijvers uitzetten; dat is pure reptielen-schattigheid... en zeker de kleintjes!

‘Je bezoek belde alvast om te zeggen dat ze er over enkele minuten zijn,’ meldt mijn lieve, charmante vrouw Carolyn wanneer ik het huis binnenkom. ‘Als je wilt zal ik de thermoskan vast met heet water vullen, zodat die klaarstaat wanneer ze aankomen?’

Ik knik. ‘Ja graag. Thee of koffie lijkt me de gangbare manier om mensen te begroeten, dus waarom niet. Dat breekt het ijs.’

‘En Michael... wees aardig,’ maant ze.

Ik grinnik. ‘Oké, ik heb me bij mijn lot neergelegd.’

Carolyn is zich er goed van bewust dat we allebei erg gesteld zijn op onze privétijd thuis wanneer we niet op reis zijn, maar ze had het gevoel dat de sessie met deze mensen belangrijk was. Ik vertrouw op haar

inzicht, dus ik heb toegestemd. ‘Wees aardig’ was een waarschuwing om me te gedragen, omdat ik erom bekendsta dat ik enigszins fel uit de hoek kan komen wanneer ik het gevoel heb dat de situatie erom vraagt. Ik ben nooit onder de indruk van mensen die op bezoek willen komen om te luisteren naar wat ik over het leven kan vertellen, en vervolgens onophoudelijk over zichzelf blijven praten. Maar zoals ik al aangaf, dat gebeurt maar zelden.

De voordeurbel rinkelt krachtig en ik glimlach. Ik waardeer mensen die niet bang zijn om hun komst aan te kondigen. Dat gaat vergezeld van een sterk zelfbewustzijn. Sommige mensen kloppen voorzichtig op de deur of laten de bel zachtjes een keer afgaan. Dat duidt voor mij direct op verlegenheid en weinig eigenwaarde. Maar, zoals Carolyn regelmatig zegt, misschien betekent het eenvoudigweg dat ze beleefd zijn!

Carolyn opent de deur en laat vijf mensen binnen, drie mannen en twee vrouwen. Wanneer ik op ze afstap en ze me begroeten bespeur ik een gretig enthousiasme op hun gezichten.

‘Hallo, ik ben Todd. Ik ben psycholoog...!’ begint hij voordat ik hem onderbreek.

‘Jullie namen zijn voor mij voldoende. Ik hoef echt niet te weten waarmee jullie in je levensonderhoud voorzien.’

Het resultaat is dat ik eerst Todd de hand schud, een kleine, stevig gebouwde man met een open gezicht, blond haar, blauwe ogen en een ingebouwde glimlach. Hij is waarschijnlijk voor in de veertig. Anita volgt, ze is een slanke brunette met een opgewekte uitdrukking op haar gezicht. Deze vrouw van voor in de twintig toont zich gemakkelijk en prettig in de omgang. Marsha is met haar zoveel-en-dertig jaar iets steviger gebouwd, ze heeft heel donker haar en kijkt serieuzer wanneer ze me de hand schudt. Bill doemt heel lang en mager boven me op met doordringende blauwe ogen en een ernstige uitdrukking op zijn gezicht. Hij is ongeveer van dezelfde leeftijd als Peter, de derde man, die ergens achter in de veertig moet zijn. Peter is ook lang, heeft een sterk lichaam, een wat donkerder gelaatskleur en een koppige trek rond zijn kaak. Toch straalt hij iets van onzekerheid uit.

Todd en Bill schudden mijn hand alsof ze bijzonder verheugd zijn om me te ontmoeten; de handdruk van Peter verraadt een hoop twijfel. Dat laatste is allerminst het geval bij de dames, met hun krachtige hand-

Nieuwheid en eenvormigheid

Probeer mijn woorden niet te begrijpen op een manier die voor jou logisch is. Wanneer je dat wel doet verklein je nieuwheid tot eenvormigheid en dat is wat de meeste mensen doen. Het werkt niet. Mensen leven eindeloze levens-van-steds-weer-hetzelfde. En om zich veilig te voelen willen ze alles begrijpen wat nieuw is en niet in het hokje van eenvormigheid past. Maar dat begrip bevindt zich allemaal binnen dat hokje van eenvormigheid. Daarom is nieuwheid niet langer nieuw, want het is zo vervormd dat het in hetzelfde hokje past.

Michael J. Roads

‘**O**ké, zoals je wilt. Ik zal het kort houden. Toen ik op een dag luisterde naar de rivier, vroeg die mij of ik de rivier elk moment als nieuw zag. Dat bracht me echt van mijn stuk, want ik zag de rivier elke dag als dezelfde rivier. Wanneer ik een stuk hout in het water zou gooien, en het zou volgen terwijl het door de rivier werd meegenomen, dan zou ik steeds hetzelfde stuk water volgen. Maar ik zat op een paar rotsen en terwijl de rivier langs me heen stroomde was zij op elk moment de belichaming van nieuwheid. Toch zag ze er voor mij precies hetzelfde uit. Op dat moment wist ik dat ik de nieuwheid van de rivier moest leren zien. Maar ik had geen idee hoe. ‘Hoewel ze het me had gevraagd, gaf ze me natuurlijk geen enkele aanwijzing! Ik besloot dat de beste aanpak was om wijlen mijn vrouw en mijn kinderen elk moment als nieuw te zien.’ Onwillekeurig glimlach ik. ‘Veel gemakkelijker gezegd dan gedaan. Maandenlang deed ik mijn best om de nieuwheid in hen te zien, en maand na maand leken ze tot vervelens toe hetzelfde als altijd. Ik kwam helemaal niet verder. Dat ging bijna een jaar zo door, tot ik op een ochtend wakker werd met een

inzicht. Ik wist ineens dat alleen de nieuwheid in mij de nieuwheid in mijn vrouw en kinderen kon zien. Ik had gekeken vanuit de eenvormigheid in mijzelf en daarmee alleen de eenvormigheid in hen gezien.'

'Ik vind het verbluffend dat je dat soort dingen ontdekt,' zegt Anita.

'Hoe dan ook, ik begon te zoeken naar de nieuwheid in mij, en ik moet zeggen dat dat me nog weer ongeveer een jaar kostte. Ik vond haar uiteindelijk. Toen ik de nieuwheid in mijzelf eenmaal gevonden had, was de nieuwheid in mijn vrouw en kinderen zo overduidelijk. Die was er elke dag, letterlijk elk moment. Mijn leven veranderde. Het was natuurlijk allemaal bij de rivier begonnen, dus ik ging terug naar de rivier en zag, voelde en ervoer haar nieuwheid in elk moment. In dat stadium begon de rivier door mij heen te stromen, in plaats van alleen de rivierbedding te volgen.'

'Hoe is dat mogelijk?' roept Anita uit.

'Nou... om precies te zijn bleef de fysieke rivier haar normale loop volgen, maar de energie van de rivier, de metafysische rivier, stroomde eenvoudigweg door het energieveld dat ik ben. Om je de waarheid te zeggen voelde het natuurlijk.'

'O mijn God, het is waar wat mensen over je zeggen. Ik dacht dat het allemaal wel overdreven moest zijn,' zei Anita beduusd. 'We kregen te horen dat er een hele nieuwe wereld zou opengaan wanneer jij begint te praten en dat niets is zoals het lijkt.'

Ik grinnik. 'Het is echt waar, niets is zoals het lijkt. Het leven is zo veel eenvoudiger dan het intellect kan begrijpen, en zo oneindig veel groter dan kleingeestig denken kan bevatten. Maar we zijn veel tijd kwijt aan onderwijs in hoe je klein en in hokjes kunt denken. Och, veel mensen zijn in staat tot het denken van enkele bijzonder verheven gedachten, maar meestal blijven zelfs die gedachten beperkt tot de illusie. De meeste mensen denken hun leven in complexe situaties, omdat ze ervan uitgaan dat het leven ingewikkeld is. Niets is verder verwijderd van de Waarheid. Het leven is immens, maar binnen die grootsheid bevindt zich een verbindende factor van eenvoud. Denk nooit dat simpel dom is, want het leven toont duidelijk aan dat simpel krachtig is. Alle grote Waarheden zijn eenvoudig en krachtig.

Hoe dan ook... het is zoals het is. En nu ik dit met jullie gedeeld heb, sta ik erop dat we een van jullie onderwerpen aan de orde stellen.'

Onvoorwaardelijke Liefde

Toen zei Almitra: 'Spreek tot ons over Liefde.'

En hij antwoordde met de woorden:

'Want zoals de Liefde je kroont zo zal ze je kruisigen.

Ze is evenzeer voor je groei als om je te snoeien.

Zoals ze opstijgt en je fijnste takjes liefkoost die zachtjes heen en weer gaan in de zon, zo zal ze ook naar je wortels afdalen en ze schudden waar ze zich vastklampen aan de aarde.'

Kahlil Gibran

'We hebben lange tijd, gedurende vele eeuwen, de overtuiging gecreëerd dat Liefde een emotie is. Dat is Liefde niet. We voelen zeker bijzonder krachtige verheven emoties wanneer we Liefde ervaren, net als dat we heel sterke neerdrukkende emoties voelen bij angst. Maar ondanks het gevoel zijn die verheven emoties geen Liefde.'

'Dat begrijp ik niet helemaal. Kun je dat verder uitleggen?' vraagt Marsha.

'Wanneer je in een vliegtuig zat en het na een lange stabiele vlucht ineens vreemde geluiden ging maken en naar beneden zou storten, zou je doodsbang zijn. Je zou angst voelen. Waar komt die angst vandaan? Het vliegtuig dat neerstort is de oorzaak van de emotie angst. Toch?'

'Natuurlijk,' antwoordt Marsha.

'En als je op een zaterdagavond je perfecte man in het vizier krijgt op de dansvloer en hij in jou hetzelfde ziet? Jullie ogen ontmoeten elkaar, je hart maakt een sprongetje en je bent verliefd. Plotseling bereiken je emoties een hoogtepunt. Toch? Maar de emoties die voortkomen uit deze verbintenis zijn geen Liefde. Liefde is het voertuig voor de emoties. Liefde heeft de emoties voortgebracht, maar de emoties zijn net zomin

Liefde als het vliegtuig angst is.’

‘Maar wat is Liefde dan wel?’ vraagt Anita.

‘Ah... nu komen we in de buurt. Liefde is de kracht van creatie. Denk daar maar even over na. Liefde is de scheppingskracht van alle leven. Dat betekent dat Liefde de kracht is die alle leven creëert. God is Liefde, en zoals we allemaal weten is God geen emotie. Het universum is gecreëerd vanuit Liefde, niet vanuit een emotie. Wij zijn Liefde. De totale mensheid is Liefde... alles wat deel uitmaakt van de Natuur is Liefde.

Dus we hebben hier een paradox. Wij mensen, die gecreëerd zijn vanuit Liefde, ervaren het grootste gedeelte van ons leven angst... geen Liefde. We misbruiken zelfs het idee van Liefde. We hebben het woord Liefde gedegradeerd tot een seksuele handeling, tot bezit, tot iets laags, en we vragen ons af waarom we een worsteling ervaren om in leven te blijven. Mensen zeggen: “Ik houd van mijn nieuwe auto.” Dat is niet waar, ze voelen begeerte. Mensen zeggen “de liefde bedrijven”, terwijl ze vaak alleen maar seks hebben; er komt niet eens Liefde aan te pas. Het woord Liefde is enorm gedegradeerd in onze nonchalante relatie met ons zelf en elkaar. En dan vragen we ons af waarom een lange, blijvende relatie tussen twee mensen gebaseerd op een diepgaande Liefde zo zeldzaam is, in plaats van zo natuurlijk en gewoon. We hebben het verdrietige punt bereikt waarop echte Liefde zo ondergewaardeerd en gedegradeerd is dat miljoenen mensen haar niet langer ervaren. We ervaren emoties die we liefde noemen, maar dat zijn meestal niet meer dan sterke emotionele gehechtheden, en om eerlijk te zijn willen de meeste mensen dit niet weten. Het is te confronterend voor hen.’

‘Hoe bedoel je dat?’ vraagt Marsha.

‘Er is een timing voor de Waarheid,’ antwoord ik. ‘Wanneer de timing niet klopt, wordt de Waarheid verworpen. Jezus beschrijft dat als “paarlen voor de zwijnen werpen”. Hoe denk je dat mensen zich zouden voelen wanneer ze zich volledig realiseren dat ze hun hele leven alleen zeldzame, vluchtige momenten van Liefde hadden ervaren... of misschien zelfs dat niet!’

‘Maar ze ervaren wel degelijk Liefde,’ roept Marsha uit.

Ik zucht, want ik wil dit eigenlijk niet zeggen. ‘Om Liefde te kunnen ervaren moet je bewust zijn. Hoe kunnen mensen Liefde ervaren wanneer ongeveer vierennegentig procent van de mensheid zo’n negentig

7 Geven en ontvangen

Toen zei een rijk man: 'Spreek tot ons over geven.'

En hij antwoordde met de woorden:

'Er zijn mensen die geven en daar geen pijn in kennen, noch er vreugde in zoeken of geven vanuit de gedachte van deugdzaamheid; zij geven zoals de mirtestruik in de vallei verderop haar geur de ruimte in ademt. Door hun handen spreekt God en door hun ogen glimlacht Hij op aarde.'

Kahlil Gibran

Ik grinnik. 'Wat verwachtten jullie dan? Een lezing van een klein, oud mannetje dat jullie hopelijk kon leren wat jullie wilden weten en niets anders?'

Anita lacht hardop. 'Zoiets. En je bent niet klein of oud... zo zie je er tenminste niet uit. Je bent een krachtpatser! Je bent totaal niet zoals we verwachtten, en we verwachtten al helemaal niet wat we hebben ontvangen.'

'Hm, interessant onderwerp om het over te hebben: geven en ontvangen,' antwoord ik.

'Ik zou niet weten waarom. Geven en ontvangen is zo'n gewoon dagelijks gegeven als het maar kan zijn,' zegt Anita.

Ik knik. 'Dat zal zeker zo lijken, maar niet alles is precies zoals het lijkt.'

'Dat heb je al bijzonder duidelijk gemaakt,' antwoordt Anita berouwvol.

'Vertel ons maar eens over de verborgen realiteit van geven en ontvangen.'

'Er is niets verborgen, Anita. Ik zei alleen dat niet alles precies is zoals het lijkt.'

Ik merk op dat de drie mannen weer zijn teruggekomen en meeluisteren. Om ze bij het gesprek te betrekken richt ik mijn ogen achtereenvolgens op elk van hen. 'Ik ga jullie een vraag stellen. Wees volledig

eerlijk in je antwoord: steek je hand op als je het gemakkelijk vindt om te geven.’

Bijna direct gaan vijf handen de lucht in. Niemand twijfelt.

Ik glimlach de kring rond. ‘Dat verwachtte ik al. Steek nu je hand op als je in alle eerlijkheid *net zo gemakkelijk* kunt ontvangen.’

Twee handen gaan gelijk omhoog en gaan weer half naar beneden wanneer de vraag volledig is doorgedrongen. Twee andere handen komen tot halverwege en wiebelen twijfelend. Todds hand gaat langzaam omhoog en blijft stevig op zijn plek.

‘Dank jullie wel voor jullie eerlijkheid. Maar een van jullie kan even gemakkelijk geven als ontvangen. De anderen zijn zo onzeker dat het duidelijk is dat jullie niet zo gemakkelijk kunnen ontvangen als geven. Dat is normaal. Als ik deze vraag tijdens een Intensive stel, blijkt dat – op een enkeling na – bijna iedereen gemakkelijk kan geven. Maar wanneer het gaat om ontvangen vindt slechts een kwart dat gemakkelijk. Voor de anderen is het moeilijker. De vraag is... waarom?’

Ik wacht terwijl zij mij aankijken voor een antwoord. Wanneer ze zich realiseren dat van hen verwacht wordt dat ze antwoord geven kijken ze een tikkeltje bezorgd.

‘Zo dom als het klinkt, ik vermoed dat ik me schatplichtig voel aan iemand wanneer ik iets ontvang, alsof ik iemand iets schuldig ben,’ zegt Anita.

Ik blijf wachten.

‘Oké, in mijn perspectief laat ontvangen je *minder* voelen, terwijl geven je *beter* doet voelen,’ stelt Bill voor.

Ik knik. ‘Allebei heel duidelijk. Nog meer?’

Marsha knikt. ‘Ik ben het ermee eens. Ontvangen lijkt mijn gevoel van eigenwaarde te verkleinen, terwijl geven het juist lijkt te vergroten.’

Todd glimlacht ontspannen. ‘Ik geloof dat ik het anders zie. Als kind deed ik niet anders dan ontvangen en ik voelde mij er niet minder door of gekleineerd... alleen maar dankbaar. En zo is het altijd gebleven.’

Peter is stil en voegt niets toe.

Met een glimlach vertel ik ze: ‘Er zijn hier geen goede of foute antwoorden, maar jullie hebben het goed verwoord. Over het algemeen zal iemand die het moeilijk vindt om te ontvangen mopperen dat hij of zij niet gediend is van liefdadigheid, maar in werkelijkheid is het meestal

Het Leven en Leven - de Dood en sterven

Wanneer je het leven zo leeft dat je weet wat het leven werkelijk is, dan zul je merken dat je zelfs bij leven de dood op dezelfde manier kent. De dood is niet het einde. De dood is onderdeel van het leven dat we leven. Wanneer je je fysieke, sterfelijke lichaam aflegt, zul je meer springlevend zijn dan je in tijden bent geweest.

Michael J. Roads

Ik lach hen toe en merk op dat ze allemaal, zelfs Peter, volledig betrokken zijn bij wat ik vertel. Het is duidelijk dat zijn weerstand, zijn angst, in beroering wordt gebracht.

Ik sta op en stel voor dat we op de veranda gaan zitten. Dat is onze binnen- en buitenkamer. Hij wordt overkapt door het dak van het huis, maar twee zijkanten zijn open en voorzien van muskietengaas in plaats van glas. Het is een aangename kamer in de zomer.

Ze volgen me naar de veranda waar we ons comfortabel nestelen. Carolyn komt bij ons zitten en biedt opnieuw koffie en thee aan, deze keer vergezeld van taart. Iedereen is blij met de extra versnaperingen.

‘Oké, wat is het volgende onderwerp op jullie lijst?’ vraag ik.

Behalve Peter steken ze allemaal fluisterend hun hoofden bij elkaar. Het duurt niet lang voor ze een besluit hebben genomen.

‘We zijn er in principe allemaal voor dat jij de richting van het gesprek naar jouw inzicht bepaalt,’ zegt Todd. ‘We denken dat we bepaalde dingen weten en vervolgens laat je ons zien dat we ze echt niet weten. Dat is zowel verhelderend als uitdagend. Ondanks die uitdaging lijkt het erop dat we zo beter leren.’

Hm... hoe zou ik moeten weten wat zij nodig hebben? Ze vinden het prettig om uitgedaagd te worden... dat hoeft niet zo moeilijk te zijn!

nog in je lichaam. De dood is niet het einde. Dood is een aspect van het leven. Wanneer je je fysieke, sterfelijke lichaam aflegt, dan zul je je meer springlevend voelen dan je in tijden hebt ervaren. Maar ik moet zeggen dat het sterven en de dood, net als het leven, voor iedereen anders is. Iemand die zelf-Liefde heeft verwezenlijkt zal een heel ander stervensproces meemaken dan degenen die zichzelf niet waarderen. En de laatsten zullen een heel andere ervaring hebben bij het verlaten van het lichaam. Wij zijn scheppers van ons *totale* leven, niet alleen het fysieke deel ervan.

Ik glimlach vaak wanneer ik mensen een transcendent moment hoor beschrijven dat ze een bijna-doodervaring noemen. In werkelijkheid is wat zij ervoeren een bijna-leven-ervaring en de rest van hun leven een bijna-doodervaring! Ik blijf me erover verbazen hoe de meeste mensen hun fysieke sterfelijke leven leven zonder de schoonheid en verlichting van een grotere metafysische realiteit te ervaren. Het is alsof je leeft in een zwart-witfoto, in plaats van in een levendige, heldere kleurenfoto. Zelfs onze mooiste, meest transcendente ervaringen vallen in het niet bij de helderheid en ongelofelijke pracht van de grotere realiteit, waarvoor het grootste deel van de mensheid blind is.'

'Wat moeten we doen om... ons te verbinden met deze grotere realiteit? Is er een techniek of methode om ons ermee in contact te brengen?' vraagt Todd.

'Het is geen kwestie van technieken, het gaat er puur om dat je de Waarheid leeft. Als je een rups zou ontmoeten en een gesprekje met hem had, zou je ontdekken dat hij geen idee heeft van zijn potentieel als vlinder. Een rups mag kleurrijk zijn, maar niets in zijn kruipende leven kan zich meten met de vlucht van een vlinder. Toch zal de rups vanwege zijn biologische programmering uiteindelijk de metamorfose tot vlinder doormaken en daarom zal hij toch zijn volledige potentieel ervaren. Wij hebben geen biologische programmering die ons in ons Licht-Zelf zal transformeren. Wij zullen vast blijven zitten in ons rups-zelf tot het moment dat we er bewust voor kiezen om ons potentieel te ontwikkelen en in ons Licht-Zelf op te stijgen. Bewust *zijn* is de sleutel. Zolang mensen onbewust leven, leven ze binnen de begrenzingen van de illusie. Dat is het thuis van de rups-identiteit. Wanneer we ervoor kiezen om

bewuster te leven en dat ook in de praktijk doen, dan openen we onze innerlijke ogen voor een grotere realiteit en ons Licht-Zelf.’

‘Dus de techniek is eh... bewust zijn?’ vraagt Anita.

Ik zucht. ‘Nee, lieverd. Bewust zijn is geen techniek. Volledig bewust zijn is de enige manier van leven die werkt. Technieken hebben een uiterste houdbaarheidsdatum, terwijl bewust leven je vermogen om bewust te leven vergroot. Op die manier blijf je groeien tot je op het punt komt waarop illusies wegvallen en het leven geopenbaard wordt in een grotere realiteit.’

‘Maar eh... wat is een grotere realiteit?’ vraagt Anita wanhopig. ‘Ik probeer het echt te begrijpen, maar het lukt me gewoon niet.’

Ik glimlach haar toe. ‘Anita, je zult het nooit begrijpen, en zelfs als je denkt dat je het begrijpt, zal wat je denkt uiteindelijk niet waar blijken te zijn.’

Wanneer je een grotere realiteit ervaart, realiseer je je hoe nutteloos het is om die te proberen te begrijpen. Begrip is alleen een poging van je *mind* om grip te krijgen op wat hij niet kan ervaren. De mind kan toeschouwer zijn maar geen deelnemer. Hij kan een uitspraak doen over wat er gebeurt in de ziel, maar hij is niet de ziel die de ervaring heeft.’

Anita slaakt grijnzend een overdreven zucht. ‘Wil je me nou vertellen dat je niet begrijpt wat er in je dagelijks leven gebeurt?’

‘O God, je stelt mijn geduld op de proef! Nee... dat zeg ik niet. Natuurlijk begrijp ik de gebeurtenissen in mijn leven. Ons *intellectuele leven* verhoudt zich op een natuurlijke manier met begrip. Dat is geen probleem. Ons spirituele leven beweegt zich op een heel andere energie-golf. Het is gebaseerd op intelligentie, niet op intellect. Intellect bevindt zich op het terrein van begrip. Oké? Intelligentie bevindt zich op het terrein van de ervaring. In ons leven bevinden ze zich op verschillende energiegolven. Bij te veel mensen is de golf van het intellect dominant, terwijl bij maar weinig mensen de frequentie van intelligentie in hun realiteit aanwezig is.’

Emotionele gehechtheid – emotionele balans

Als je niet gehecht bent aan een mening of een afloop, dan zul je merken dat je zelden boos wordt. Wanneer je geen gehechtheid voelt aan wat andere mensen van je denken, goed of slecht, dan heb je een basis gelegd voor innerlijke vrede. Wanneer je niet gehecht bent aan je eigen mening wanneer anderen met je van mening verschillen, dan zijn er geen emotionele reacties en geen boosheid. Dat is een pad naar emotionele balans.

Michael J. Roads

Carolyn loopt de kamer in en zet borden en volle schalen vanaf het keukenblad op de tafel. Ze is snel en efficiënt. ‘Oké mensen, ik heb een grote schaal met sla en een paar quiches gemaakt, een vegetarische en een niet-vegetarische. De borden staan al op de tafel en alles is klaar. Het is goed om nu wat te eten en te ontspannen.’

Ze lacht warm naar iedereen. ‘Ik weet zeker dat jullie hersenen gonzen van dit mini-seminar wat jullie krijgen. Michael is best intens als hij op gang komt en van wat ik heb gehoord, is hij beslist heel goed op gang!’ Ze kijkt van de een naar de ander. ‘Als iemand meer thee of koffie wil, het staat op de tafel. Ik kan ook ijsthee met verse munt en honing brengen voor wie dat liever heeft. Oké... eet, drink en geniet.’

Nu de dag steeds warmer wordt, heeft ze al snel liefhebbers voor haar ijs-munttheespecialiteit.

Ik overweeg of ik Carolyn zal vragen te blijven en deel te nemen aan onze gesprekken, maar ik weet al dat ze dat zal afwijzen omdat ze nog kantoorwerk heeft liggen. Dat heeft ze altijd! Ongestoorde kantooortijd is waardevol voor Carolyn met de constante stroom van e-mails en dergelijke. We hebben alle twee eindeloos enthousiasme voor wat we doen,

Een metafysische wereld

Metafysisch reizen is niet iets wat je doet om iets te bereiken. Het is een elementaire menselijke capaciteit, die je wacht wanneer je relatie met het leven een diepgaande verandering heeft ondergaan. Wanneer je echt de staat van bewustzijn hebt bereikt waarin je weet dat je een onsterfelijk metafysisch wezen bent en dat je niet een fysiek lichaam bent, dan komt dit mystieke vermogen aan de oppervlakte van je bewustzijn... wanneer de timing klopt en het passend voor je is.

Michael J. Roads

‘**M**aar wat is precies de eeuwigheid?’ houdt ze vol.
Ik lach. ‘Goede vraag. De eeuwigheid is eeuwig, oneindig. Lineaire tijd is een menselijk begrip. Wanneer je het zielen-zelf dat je bent toestaat je fysieke lichaam te verlaten en wanneer je alle eindeloze concepten van je geest kunt loslaten, dan is er misschien... de eeuwigheid!’

‘Dat slaat nergens op,’ werpt Anita tegen.

Ik knik. ‘Dat klopt. De eeuwigheid is een ervaring die ons verstand en onze zintuigen ver overstijgt. Zelfs ons gevoel moeten we achterlaten, net als het intellect en al zijn bevestigende overtuigingen. We hebben het nu over zuivere metafysica.’

‘Wat is metafysica precies? Je gebruikt vaak de term metafysisch en ik was al van plan het te vragen,’ zegt Todd.

‘Metafysisch betekent bovenal voorbij het fysieke. Met andere woorden, de hele metafysische realiteit is niet-fysiek. We kunnen alles zien wat een lagere energiefrequentie heeft dan snelheid van het licht. Dat is fysiek. Wanneer een energiefrequentie sneller is dan de lichtsnelheid dan zien we die niet. Dat is metafysisch.’

Zoals ik al een aantal keren heb gezegd, zijn we niet de fysieke wezens die we in de spiegel zien. Wij zijn geen met vlees beklede lichamen. We zijn Wezens van energie op een heel hoge frequentie. Ieder van ons is een onsterfelijk, metafysisch Wezen. In de eerste plaats leven we in een metafysische wereld. Dat betekent dat het metafysische voorafgaat aan het fysieke. We zijn het besef van onze onsterfelijkheid verloren, we zijn onze metafysische verbinding met ons Zelf verloren en we zijn onze metafysische verbinding met de Natuur kwijt. In de basis zijn we een soort die diep in de illusie verdwaald is. Wanneer je naar een boom kijkt, of naar een bos, geloof je dat ze fysiek zijn, omdat je als fysiek mens alleen maar verbinding maakt met de fysieke wereld. Maar dat is niet hoe het is. Er bestaat een grotere realiteit. In die grotere realiteit is de boom de fysieke afspiegeling van een grotere metafysische realiteit. De boom is net als wij metafysische energie en net als wij heeft deze ook een fysieke uitdrukkingsvorm. Maar dat is het *minste* deel van de boom, wanneer je het vergelijkt met zijn evoluerende, onsterfelijke energetische uitdrukkingsvorm. Het idee dat een boom alleen maar fysiek is, schept valse overtuigingen die gebaseerd zijn op een illusie.

Maar dit is niet het moment om dit allemaal uit te leggen. Het is een enorm complex onderwerp. Zoals ik daarnet zei, het metafysische gaat vooraf aan het fysieke. Met andere woorden, gedachten gaan vooraf aan handelingen. Ik weet dat we geloven dat we kunnen handelen zonder te denken, maar gedachten zijn er op een onderbewust niveau en ze worden oprecht niet opgemerkt. Gedachten gaan ook vooraf aan emoties en dat gebeurt eveneens meestal zonder dat we het beseffen. Zelfs een probleem in onze gezondheid beïnvloedt in eerste instantie ons metafysische energielichaam, maar in onze reguliere medische praktijk blijft men halsstarrig bij een behandeling van alleen het fysieke lichaam. Er zijn genezers zoals John van God in Brazilië en vergelijkbare helers verspreid over de wereld die met het metafysische lichaam werken. Ze genezen mensen op een manier die de westerse medische wetenschap niet kan accepteren.'

'Ik heb genoeg boeken van je gelezen om te weten dat je regelmatig metafysische reizen maakt,' zegt Todd. 'Hoe doe je dat? Zou ik dat ook kunnen? Kan ieder normaal mens dat doen?'

Ik lach hardop. 'Wat is normaal?'

Universele balans

Harmonie is het resultaat van perfecte balans. Wanneer een orkest in harmonie is dan zal de muziek in perfecte balans zijn. Kun je je de kwaliteit van de muziek voorstellen wanneer alle orkestleden perfect in balans zijn in hun persoonlijke leven? Fysieke mensenoren hebben dergelijke muziek nog nooit gehoord... maar ze bestaat.

Michael J. Roads

Verbaasd kijk ik Bill aan. ‘Balans heeft er alles mee te maken. Balans heeft eigenlijk ongeveer alles te maken met bijna alles!’
 ‘Wat betekent dat precies?’ vraagt Bill. ‘Wil je dat alsjeblieft uitleggen?’

‘Oké, universele balans is een goed onderwerp. Hebben de mensen die jullie counselen balans in hun leven? Nee, verre van dat zelfs, maar bedenk dat als ze balans in hun leven hadden, zouden ze dan bij jullie aankloppen om hulp? Zouden ze dat nodig hebben?’

Bill knikt instemmend. ‘Waarschijnlijk niet. Ik begrijp je punt.’

‘Oké, je hebt hier wat geduld met me nodig. In ons sterrenstelsel hebben we zwarte gaten. Er is weinig over bekend, hoewel er constant over wordt gespeculeerd met steeds veranderende inzichten. Vanzelfsprekend zal mijn visie op zwarte gaten als belachelijk worden beschouwd. Maar vanuit mijn metafysische perspectief is een zwart gat een gebied binnen ruimte-tijd met zo’n sterke uitwerking van de zwaartekracht dat niets – zelfs niet de elektromagnetische energie van licht – eruit kan ontsnappen en toch zit het niet opgesloten. Vanuit mijn oogpunt is een zwart gat een vorm van ongelofelijk universeel evenwicht.’

Ik kijk glimlachend rond naar hun verbaasde en enigszins sceptische blikken.

De metafysica van de Natuur

Wanneer ik volledig bewust in de tuin ben, komen de Natuurwezens dicht bij me en raken mijn bewustzijn met hun inzichten en diepgaande weten. Wanneer ik bewust ben, maken we een connectie. Dat maakt een dieper universeel weten en inzichten in mij wakker die deel uitmaken van het universele Allesomvattende. Maar het is een uitwisseling. Van mij ontvangen ze erkenning en acceptatie. Dat is ook een verbinding. Binnen mijn energieveld zijn bepaalde aspecten van het menselijk bewustzijn die hun ten goede komen, dus beide partijen groeien in deze energetische uitwisseling.

Michael J. Roads

Ik haal diep adem. ‘Wat staat er nog meer op jullie lijst met onderwerpen?’

Ze kijken allemaal naar Todd en Todd kijkt mij aan. ‘Het is nu laat in de middag, maar we hebben nog wat tijd, dus wat zou je ons nog willen vertellen? Ik twijfel er niet aan dat het verhelderend zal zijn.’

Anita merkt op: ‘Persoonlijk ben ik een liefhebber van de Natuur. Hoewel het niets met ons werk te maken heeft, zal het voor mij zeker nuttig zijn en hopelijk voor ons allemaal. Dus wat denken jullie van iets wat met de Natuur te maken heeft?’

Ik glimlach tevreden. Daar gaan we! Dat is mijn onderwerp. ‘Wat denken jullie van de metafysica van de Natuur?’

Mijn voorstel wordt alom begroet met instemmende knikjes. ‘Maar wat betekent dat precies?’ vraagt Anita.

‘Het betekent dat niets precies is wat het lijkt. We zien alles vanuit stoffelijk perspectief en gaan er direct van uit dat dit is hoe het is. Maar we zijn metafysische wezens die in een grotere metafysische realiteit leven,

Ter afsluiting

Nadat iedereen elkaar heeft omhelsd en mijn gasten vanuit hun hart hun waardering hebben uitgesproken, vertrekken ze. Nu de echo's van 'tot bij de volgende Intensive' nog in mijn oren nagalmen, voelt het huis ineens stil en leeg aan.

Ik mijmer na over hoe ze me allemaal dierbaar zijn geworden. Peter, die in eerste instantie zo vijandig was, was in tranen bij het afscheid. Todd, die er vanaf het begin al achter stond, en Bill waren diep geroerd: geroerd en veranderd. Marsha gaat ervan uit dat haar *echte* leven nu gaat beginnen. En Anita... ik grinnik, ze heeft gezworen dat ze over een paar weken terugkomt. Ze is dol op Carolyn en mij en ze wil meer tijd met ons doorbrengen. We zullen zien!

Ik loop naar de boekenkast in onze woonkamer en trek er terloops een exemplaar van *De profeet* van Kahlil Gibran uit. In mijn hand valt het boek open bij zijn woorden over Liefde. Ik lees het opnieuw en adem het aroma van zijn Waarheid in. Alweer overdenk ik hoe wonderlijk het is dat de wijsheid in de woorden zo fris blijft als het moment waarop ze geboren werden, ook al is het woordgebruik en de stijl misschien wat gedateerd.

Ik besluit als afsluiting van deze prachtige dag Kahlil Gibran te eren en hem zijn Waarheid te laten delen. Niets is daarbij toepasselijker dan zijn woorden over Liefde. Ik heb de Liefde zo vaak ervaren zoals hij beschrijft, want zoals de Liefde me gekroond heeft, zo heeft ze me ook gekruisigd, en de Liefde geeft heel beslist de richting aan in mijn leven. Het is waar, ik had dit niet verwacht, maar Liefde is een eeuwige dynamiek die transformeert, geen passieve kus die slechts een enkel ogenblik van het leven in beslag neemt.

Spreek tot ons over de Liefde

En hij hief zijn hoofd op en liet zijn blik over de mensen gaan en er viel een stilte. En met machtige stem zei hij:

'Als de Liefde je wenkt, volg haar, al zijn haar wegen nóg zo zwaar en steil. En wanneer haar vleugels je omhullen, laat haar toe, al zou het zwaard dat verborgen is onder haar veren je kunnen verwonden.

En als ze je toespreekt, geloof haar dan, zelfs al zou haar stem je dromen kunnen verbrijzelen zoals de noordenwind je tuin verwoest.

Want zoals de Liefde je kroont, zo zal ze je ook kruisigen en ze is evenzeer voor je groei als om je te snoeien.

Zoals ze opstijgt en je fijnste takjes liefkoost die zachtjes heen en weer gaan in de zon, zo zal ze ook naar je wortels afdalen en ze schudden waar ze zich vastklampen aan de aarde.

Als korenschoven schuift ze je bijeen.

Ze dorst je tot je naakt bent.

Ze zeeft je tot je vrij bent van je kaf.

Ze maalt je tot je wit bent.

Ze kneedt je tot je soepel bent en geeft je dan aan haar heilig vuur, zodat je heilig brood mag worden voor Gods heilige feest.

Dit alles doet de Liefde, zodat je de geheimen leert kennen van je eigen hart en deel zult worden van het hart des levens.

Maar als je in je angst alléén de vrede en de zoetheid der Liefde zoekt, is het beter dat je je naaktheid bedekt, haar dorsvloer verlaat en een wereld betreedt zonder seizoenen, waarin je zult lachen maar niet je volle lach en waarin je zult wenen maar niet al je tranen.

De Liefde geeft alleen zichzelf en put slechts uit haar eigen bron.

Zij bezit niet en wil evenmin in bezit genomen worden.

Want Liefde heeft aan zichzelf genoeg.

Als je liefhebt, zeg dan niet: "God is in mijn hart"; zeg liever: "Ik ben in het hart van God".

En denk niet dat je de loop van de Liefde kunt bepalen, want de Liefde legt, wanneer zij je waardig acht, jouw loop vast.

De Liefde kent geen ander verlangen dan zichzelf te vervullen.

Maar als je wél liefhebt en verlangens koestert, laat deze verlangens dan zijn:

Samen te smelten tot een snelstromende beek die haar melodie zingt in de nacht.

De pijn te kennen van te veel tederheid.

De Liefde te doorgronden, verwond te worden en vrijwillig en vreugdevol te bloeden.

Bij het ochtendgloren te ontwaken met een gevleugeld hart, dankbaar voor weer een dag van liefhebben.

Te rusten op het middaguur en de vervoering van de Liefde te overpeinzen.

In de avond vol dankbaarheid huiswaarts te keren en in te slapen met een gebed voor de Geliefde in je hart en een loflied op je lippen.'

Kahlil Gibran

Over Michael J. Roads

Michael Roads werd in 1937 geboren als boerenzoon in Cambridgeshire in Engeland. Al op jonge leeftijd ontdekte hij zijn natuurlijke aanleg om te reizen voorbij lineaire tijd en ruimte en op een diep, wezenlijk niveau te communiceren met de Natuur. Sinds hij op negenenveertigjarige leeftijd spirituele verlichting bereikte, schreef Michael eenentwintig boeken over zijn ervaringen en onderzoeken van andere realiteiten en dimensies. Zijn voornaamste focus is op onvoorwaardelijke Liefde en emotionele balans. Sinds 1991 reist hij over de vijf continenten om inspirerende, levensveranderende vijfdaagse *Intensives* te geven: met zijn heldere, meeslepende, humorvolle en no-nonsense benadering stelt hij veel deelnemers in staat verbazingwekkende verschuivingen in bewustzijn te ervaren.

Michael is een modern mysticus die zijn rijke levenservaring verweeft met de meest buitengewone inzichten – inzichten die een weg wijzen naar onze diepe spirituele relatie met de Natuur en ons Zelf. Hij heeft het bewustzijn en de vaardigheid om mensen te bekrachtigen in het begrijpen van de ware aard van de realiteit, en staat ze bij in het spirituele ontwaken van hun goddelijke potentieel.

Voor de agenda van de internationale tournees en aanvullende informatie, kijk op www.michaelroads.com of op www.michaelroads.nl (Nederlandse informatie en evenementen).

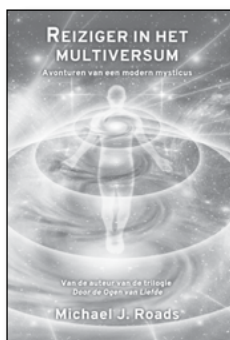
RoadsLight Pty Ltd, P.O. Box 778, Nambour, QLD 4560
Australia
office@michaelroads.com

Van dezelfde auteur

Door de ogen van liefde, deel I
Reizen met Pan, de geest van de Natuur
Paperback, 384 pag.
ISBN 978-94-6015-029-6

Door de ogen van liefde, deel II
Reizen door andere realiteiten
Paperback, 337 pag.
ISBN 978-90-818745-2-6

Reiziger in het multiversum
Avonturen van een modern mysticus
Paperback, 288 pag.
ISBN 978-90-77677-97-1

De jongen zonder schaduw
Een roman... en meer dan dat!
Paperback, 400 pag.
ISBN 978-94-6331-005-5

Kijk voor meer informatie of bestellen op:
www.hajefa.nl